

ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร

ภัทรา อีรลาภ, สส.ม.*
นุชนาถ เมฆสีทอง, วท.ม.*

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศ ความฉลาดทางอารมณ์และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศกับความฉลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

วัสดุและวิธีการ ตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัฐบาล สังกัดกระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,200 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธี Stratified simple random sampling รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูล 4 ส่วนคือ ข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ และความฉลาดทางอารมณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าร้อยละ Chi-square และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์

ผล วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุดคือ ดูวีซีดีโป๊ ร้อยละ 26.0 รองลงมาคือ อ่านหนังสือโป๊และเล่นเว็บไซต์โป๊ร้อยละ 21.9 และ 21.1 พฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์มากที่สุดคือ กิจกรรมทางสังคม (การแสดงความรักต่อผู้รัก ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท การไปเที่ยวค้างคืนกับคนรัก การดื่มของมึนเมา การไปเที่ยวกลางคืน และการถูกเพื่อนต่างเพศถูกเนื้อต้องตัว) ร้อยละ 87.1 รองลงมาคือ การมีเพศสัมพันธ์ (การปฏิบัติตนเมื่อไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การมีเพศสัมพันธ์เมื่อไม่มีถุงยางอนามัย การไปกับเพื่อนต่างเพศ การเลือกมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกและการปฏิบัติตนครั้ง) ร้อยละ 85.7 และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ร้อยละ 68.6

ความฉลาดทางอารมณ์ที่เบี่ยงเบนจากปกติ มีร้อยละ 47.2 ด้านที่เบี่ยงเบนมากที่สุดคือ ด้านสุข ร้อยละ 68.2 ด้านเก่งร้อยละ 51.5 และด้านดีร้อยละ 43.0 ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ

สรุป: พฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับค่อนข้างสูง จึงควรมีการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกเพื่อการป้องกันและแก้ไขให้ได้ผลต่อไป

คำสำคัญ : พฤติกรรมทางเพศ ความฉลาดทางอารมณ์ วัยรุ่น

* ศูนย์สุขภาพจิตที่ 13 กรมสุขภาพจิต

The relationships between Emotional Quotient and sexual behaviour of teenagers in Bangkok

Pattra Tiralap, M.Sw. *

Nuchanard Mekseethong, M. Sc. *

Abstract

Objective : The objective of this study is to examine sexual behaviour, Emotional Quotient (EQ), and the relationship between EQ and sexual behaviour of the teenagers in Bangkok Metropolitan Area.

Materials and methods : By stratified random sampling method, 1,200 samples were drawn from Grade 9 pupils in the public schools under the Ministry of Education. Using Chi-square and correlation statistics.

Results : The results revealed as follow : On sexual behaviour risk : 26.0 percent watching pornographic videos, 21.9 percent reading pornographic magazines, 21.1 percent visiting pornographic websites. On inappropriate sexual behaviour: 87.1 percent experiencing social activities (dating, night-stay with girl/boy friend, drinking, going out at night, opposite-sex body contact). Eighty five point seven percent having sexual relationship (when going out or staying with friend or at first met, not using condom). Sixty eight point six percent doing masturbation. On EQ : 47.2 percent having deviating EQ; of which 68.2 percent on happiness, 51.5 percent on competency, and 43.0 person on virtue. On the relationship between EQ and sexual behaviour : there was a low positive correlation ($r = 0.308$).

Conclusion : As inappropriate sexual behaviour of teenagers in Bangkok is rather high, a further study concerning all internal and external factors needs to be carried out for an effective prevention and remedy.

Key words : sexual behaviour, Emotional Quotient, teenager

*13th Mental Health Center, Department of Mental Health

บทนำ

สถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนอายุ 6-24 ปี ที่กำลังศึกษาในสถานศึกษาระหว่างปี 2532-2542 พบว่า ในกรุงเทพมหานคร นักเรียนชายร้อยละ 13.2 เคยมีเพศสัมพันธ์ ส่วนนักเรียนหญิงพบ ร้อยละ 0.8-5.7 และในปี 2546 นักศึกษาชายเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 33-68.5 นักศึกษาหญิงเป็นร้อยละ 12.5 อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอยู่ระหว่าง 11-21 ปี นอกจากการมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นแล้ว วัยรุ่นยังมีพฤติกรรมที่นำเป็นห่วง คือ การมีเพศสัมพันธ์แบบเสรีหรือ ฟรีเซ็กซ์ อันเป็นผลมาจากค่านิยมในเรื่องการรักษาวรรพบุรุษไม่ใช่สิ่งสำคัญ การเสียตัวเป็นเรื่องธรรมดา ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย เปลี่ยนคู่นอนได้ง่าย ซึ่งนักเรียนชายจะมีพฤติกรรมนี้มากกว่านักเรียนหญิง โดยในรอบปีที่ผ่านมานักเรียนชายมีคู่นอนมากกว่า 1 คน ร้อยละ 6.6 ส่วนนักเรียนหญิงมี ร้อยละ 1.4¹

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เร็วและเสรีทางเพศ มีสาเหตุมาจากทั้งปัจจัยภายในอันได้แก่ แรงกระตุ้นจากฮอร์โมนทางเพศที่ทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศ ความอยากรู้อยากลองอันเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น และปัจจัยภายนอกเช่น ค่านิยมแบบตะวันตก ความหลงใหลในวัตถุ และที่สำคัญ คือ สื่อลามกไม่ว่าจะเป็นวีซีดี ทีวี วีบี รูปภาพโป๊ หนังสือโป๊ วีซีไอโป๊ การ์ตูนลามก แม้กระทั่งเพลงแนวฮิพฮอป แร็ป ป๊อปหรือร็อก ซึ่งมีเนื้อหาเรื่องเพศสัมพันธ์ หรือลามกอนาจาร ก็จะ

เป็นสิ่งเร้าที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดยวัยรุ่นที่นิยมฟังเพลงดังกล่าวมักจะมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าวัยรุ่นที่ฟังเพลงประเภทอื่น² โดยที่ความฉลาดทางอารมณ์เป็นทักษะทางอารมณ์และสังคม หรือความสามารถในการรับรู้และจัดการกับอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมีปัจจัยสาเหตุหนึ่งมาจากแรงกระตุ้นภายในให้เกิดอารมณ์ทางเพศขึ้น ดังนั้น ถ้าวัยรุ่นที่มีความฉลาดทางอารมณ์ดีน่าจะสามารถรับรู้และควบคุมอารมณ์ทางเพศของตนเองได้ดี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศกับความฉลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศ ความฉลาดทางอารมณ์และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศกับความฉลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่น เพื่อส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมต่อไป

วัสดุและวิธีการ

ประชากรได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 ตัวอย่างจำนวน 1,800 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธี Stratified simple random sampling โดยแบ่งพื้นที่ตามการแบ่งเขตของกรุงเทพมหานครออกเป็น 3 ชั้น คือกรุงเทพมหานครชั้นใน ชั้นกลาง และ

ชั้นนอก สุ่มเลือกเขตที่มีโรงเรียนชายล้วน หญิงล้วนและสหศึกษาเขตละ 1 ประเภทโรงเรียนรวม 3 เขตในแต่ละชั้น แต่เนื่องจากกรุงเทพมหานครชั้นกลางและชั้นนอกไม่มีโรงเรียนชายล้วนและหญิงล้วน จึงเลือกเขตที่มีโรงเรียนสหศึกษาแทน สุ่มเลือกโรงเรียนชายล้วน หญิงล้วนและสหศึกษา อย่างละ 1 โรงเรียนในเขตของชั้นใน ส่วนเขตของชั้นนอกและชั้นกลางเลือกโรงเรียนสหศึกษา 1 แห่งต่อ 1 เขตตามที่ได้เลือกไว้ สุ่มเลือกนักเรียนอย่างง่ายในโรงเรียนที่เลือกไว้แห่งละ 200 คน รวมนักเรียนในแต่ละชั้นจะเป็น $200 \times 3 = 600$ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อมูล 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคำถามแบบปิดและแบบเปิด ประกอบด้วยข้อความเรื่องเพศ ประเภทของโรงเรียน เขตที่ตั้งของโรงเรียน บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย สถานภาพสมรสของพ่อแม่ จำนวนพี่น้อง เป็นบุตรลำดับที่ ผลการเรียน จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เป็นคำถามให้เลือกตอบมี 2 คำตอบให้เลือก คือ ทำและไม่ทำ คำถามประกอบด้วย การดื่มของมึนเมา อ่านหนังสือโป๊ ดูวีซีดีโป๊ เล่นเว็บไซต์โป๊ และโทรศัพท์คุยเรื่องเพศ จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมทางเพศ เป็นคำถามแบบปิดมี 4 คำตอบให้เลือก ประกอบด้วยข้อมูล 6 ด้าน จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ ได้แก่

1. การมีเพศสัมพันธ์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับ

การปฏิบัติตนเมื่อไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การมีเพศสัมพันธ์เมื่อไม่มีถุงยางอนามัย การไปกับเพื่อนต่างเพศ การเลือกมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และการปฏิบัติต่อคนรัก จำนวน 5 ข้อ

2. การแต่งกาย สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ; เมื่อถูกชวนดูวีซีดีโป๊ การใช้อินเทอร์เน็ต การแต่งกายโชว์สัดส่วน ลักษณะการแต่งกาย จำนวน 4 ข้อ

3. กิจกรรมทางสังคม; การแสดงความรักต่อคู่รัก ลักษณะของกลุ่มเพื่อนสนิท การไปเที่ยวค้างคืนกับคนรัก การดื่มของมึนเมา การไปเที่ยวกลางคืน การถูกเพื่อนต่างเพศถูกเนื้อต้องตัว จำนวน 6 ข้อ

4. ผลและผลกระทบของพฤติกรรมทางเพศ ; การนัดพบเพื่อนต่างเพศ ทางอินเทอร์เน็ต การแก้ปัญหาเมื่อเกิดตั้งครรภ์ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้คุมกำเนิด จำนวน 3 ข้อ

5. ความเบี่ยงเบนทางเพศ ; การปฏิบัติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จำนวน 1 ข้อ

6. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ; การเลือกสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเมื่อเกิดความต้องการทางเพศ จำนวน 1 ข้อ

ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน ทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ $= 0.75$

การกำหนดให้ เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมทางเพศพึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ ทำโดย ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน รวมคะแนนแล้วใช้เกณฑ์คะแนน

ร้อยละ 70 ขึ้นไป ถือว่ามีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ คะแนนต่ำกว่า ร้อยละ 70 ถือว่ามีพฤติกรรมทางเพศไม่พึงประสงค์ (ตามแนวคิด Mastering ของ Benjamin Bloom)

ส่วนที่ 4 ความฉลาดทางอารมณ์ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์เด็กอายุ 12 - 17 ปี ของกรมสุขภาพจิต เป็นแบบประเมินค่า 4 ระดับ ประกอบด้วยข้อมูลด้านหลัก 3 ด้าน และด้านย่อย 9 ด้าน คือ

ด้านดี : ควบคุมตนเองเห็นใจผู้อื่น
รับผิดชอบ

ด้านเก่ง : มีแรงจูงใจ การตัดสินใจ และแก้ปัญหา และมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น

ด้านสุข : ภูมิใจในตนเอง พึงพอใจในชีวิตและมีความสงบทางใจ

รวมทั้งหมด 52 ข้อ ทดสอบค่าความเชื่อมั่น ได้ = 0.87 เกณฑ์การให้คะแนนในแบบประเมิน 4 ระดับ และกำหนดช่วงคะแนนปกติของความฉลาดทางอารมณ์แต่ละด้านใช้ตามเกณฑ์ของกรมสุขภาพจิต

การรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามให้ครูประจำชั้นดำเนินการให้นักเรียนตอบ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบและรวบรวมแบบสอบถามส่งคืน

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาใช้ค่าร้อยละ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัว

แปร ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation) และ Chi-square test

ผล

แบบสอบถามที่ส่งให้วัยรุ่นกลุ่มเป้าหมายตอบจำนวน 1,800 คน ได้รับกลับคืนและมีความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล จำนวน 1,200 ชุด (ร้อยละ 66.7)

ข้อมูลส่วนบุคคล นักเรียนชายร้อยละ 52.8 นักเรียนหญิงร้อยละ 47.3 เป็นนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาร้อยละ 81.7 โรงเรียนชายล้วนร้อยละ 10 โรงเรียนหญิงล้วนร้อยละ 8.3 อยู่ในโรงเรียนที่เป็นกรุงเทพมหานครชั้นในร้อยละ 36.8 ชั้นกลางร้อยละ 33.5 ชั้นนอก 29.7 ผลการเรียนเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 - 4 ร้อยละ 63.8 พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่และแม่ร้อยละ 76.9 สถานภาพสมรสของพ่อแม่ อยู่ด้วยกันร้อยละ 78.3 มีพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกันจำนวน 2 คน ร้อยละ 43.5 เป็นบุตรคนที่ 1 ร้อยละ 53.5

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ วัยรุ่นทั้งชายและหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุดคือ ดูวีซีดีโป๊ ร้อยละ 26.0 รองลงมาคือ อ่านหนังสือโป๊และเล่นเว็บไซต์โป๊ ร้อยละ 21.9 และ 21.1 ตามลำดับ วัยรุ่นชายจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่าวัยรุ่นหญิง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การอ่านหนังสือโป๊ การดูวีซีดีโป๊และการเล่นเว็บไซต์โป๊ ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ชาย		หญิง		รวม		χ^2	p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. คืมของมีนเมา	84	13.3	71	12.5	155	12.9	.15	.70
2. อ่านหนังสือโป๊	200	31.6	63	11.1	263	21.9	73.34	.00
3. ดูวีซีดีโป๊	241	38.1	71	12.5	312	26.0	101.49	.00
4. เล่นเว็บไซต์โป๊	219	34.6	34	6.0	253	21.1	147.05	.00
5. โทรศัทพ์คุยเรื่องเพศ	67	10.6	46	8.1	113	9.4	2.14	.14

พฤติกรรมทางเพศ วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์มากที่สุด คือ กิจกรรมทางสังคมร้อยละ 87.7 รองลงมา คือ การมีเพศสัมพันธ์และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ร้อยละ 85.7 และ 68.6 ตามลำดับ วัยรุ่นชายจะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์มากกว่าวัยรุ่นหญิงในเกือบทุกกิจกรรม ยกเว้นการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมทางเพศไม่พึงประสงค์จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมทางเพศ	ชาย		หญิง		χ^2	p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. การมีเพศสัมพันธ์	592	93.5	436	76.9	67.34	.00
2. การแต่งกาย สื่อ อุปกรณ์ต่าง ๆ	233	36.8	120	21.2	35.26	.00
3. กิจกรรมทางสังคม	569	89.9	484	85.4	5.70	.07
4. ผลและผลกระทบของพฤติกรรมทางเพศ	439	69.4	249	43.9	79.11	.00
5. ความเบี่ยงเบนทางเพศ	287	45.3	139	24.5	56.65	.00
6. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	319	50.4	504	88.9	205.69	.00

ความฉลาดทางอารมณ์ วัยรุ่นมีความฉลาดทางอารมณ์เบี่ยงเบนจากปกติ ร้อยละ 47.2 ด้านที่เบี่ยงเบนมากที่สุด คือ ด้านสุข ร้อยละ 68.2 รองลงมาคือ ด้านเก่ง และด้านดี ร้อยละ 51.5 และ 43.0 โดยมีด้านข้อคือ ความภูมิใจตนเองต่ำกว่าปกติมากที่สุด ร้อยละ 84.4 ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของความฉลาดทางอารมณ์จำแนกรายด้านและภาพรวม

ความฉลาดทางอารมณ์	ต่ำกว่าปกติ		สูงกว่าปกติ (ต่ำ+สูงกว่าปกติ)		เบี่ยงเบน		ปกติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านดี					516	43.0	684	57.0
ควบคุมตนเอง	52	4.3	263	21.0	315	26.2	885	73.8
เห็นใจผู้อื่น	29	2.4	249	20.1	378	31.5	822	68.5
ความรับผิดชอบ	37	3.1	599	49.0	636	53	564	47.0
2. ด้านเก่ง					618	51.5	582	48.5
มีแรงจูงใจ	38	3.2	308	25.6	346	28.8	854	71.2
ตัดสินใจและแก้ปัญหา	115	9.6	162	13.5	277	23.1	923	76.9
มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น	68	5.7	262	21.8	330	27.5	870	72.5
3. ด้านสุข					819	68.2	381	31.8
ภูมิใจในตนเอง	1,013	84.4	-	-	1,013	84.4	187	15.6
พอใจในชีวิต	77	6.4	523	43.6	600	50.0	600	50.0
สุขสงบทางใจ	62	5.2	336	28.0	398	33.2	802	66.8
รวม					566	47.2	634	52.8

ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศ จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศ โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่า ในภาพรวมความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับพฤติกรรมทางเพศ ($r = 0.308$) นั้น

คือ วัยรุ่นที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ปกติ จะมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์มากกว่านักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์เบี่ยงเบนจากปกติ เมื่อพิจารณาความฉลาดทางอารมณ์เป็นรายด้านทั้ง 9 ด้าน ไม่พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ เพราะ r มีค่าต่ำมาก (0.17-0.28) ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์รายด้านและภาพรวมกับพฤติกรรมทางเพศ

ความฉลาดทางอารมณ์	พฤติกรรมทางเพศ	p
1. ควบคุมตนเอง	.22	.00
2. เห็นใจผู้อื่น	.25	.00
3. ความรับผิดชอบ	.28	.00
4. มีแรงจูงใจ	.20	.00
5. ตัดสินใจและแก้ปัญหา	.19	.00
6. มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น	.19	.00
7. ภูมิใจตนเอง	.17	.00
8. พอใจในชีวิต	.21	.00
9. สุขสงบทางใจ	.19	.00
ในภาพรวม	.31	.00

วิจารณ์

สำหรับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเรื่องการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศไม่ว่าจะเป็นหนังสือโป๊ วิชิตโป๊ เว็บไซต์โป๊ นั้น ในภาพรวมวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมเสี่ยงในเรื่องนี้มากถึง 1 ใน 5 การที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเรื่องนี้น่าจะเป็นผลจาก การแพร่หลายของสื่อลามกประเภทต่างๆ ทำให้วัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้ง่าย ส่งผลให้วัยรุ่นทั้งชายและหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงจากสื่อประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น วิชิตโป๊ หนังสือโป๊ และเว็บไซต์โป๊ มากที่สุด ซึ่งก็สอดคล้องกับผลสำรวจการเสพสื่อลามกของวัยรุ่นในงานวิจัย สื่อนอกกฎหมาย sex นอกรีต อุบัติการณ์สังคมไทยของ เปรมสวนสมุทรและคณะ ที่พบว่าชายไทยทุกคนที่ตอบแบบสอบถามเคยดูสื่อลามก โดยดูครั้งแรก

ตั้งแต่ประถมปลายมี 52% เริ่มดูในช่วงมัธยมต้น 45% และเพิ่งจะมาได้ดูตอนเข้ามหาวิทยาลัยเพียง 3% โดยสื่อลามกที่ดูเป็นครั้งแรกนั้น 44% เป็น วิชิต 38% เป็นหนังสือโป๊ และมีถึง 18% เป็นการดูลามก³ และการศึกษาของ มาลีแจ่มพงษ์ และคณะ ที่สำรวจความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเคยดูหรืออ่านหนังสือโป๊ ร้อยละ 61.1 เคยดูหนังสือโป๊ ร้อยละ 55.7 นอกจากนั้น ในการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทย และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของจุลินเทียนไทย พบว่า วัยรุ่นชายไทยส่วนใหญ่ ดูสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ นิตยสาร โทรทัศน์ วีดีโอ โป๊สเตอร์และปฏิทิน กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นในภาพรวม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกิจกรรมทางสังคม หรือการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่เป็นไปตามกระแสสังคมที่รับเอาวัฒนธรรมแบบตะวันตกเข้ามาผ่านสื่อประเภทต่างๆ ทำให้วัยรุ่นทั้งชายและหญิงมีอิสระเสรีที่จะแสดงออก ถึงความรู้สึก ความต้องการทางเพศมากขึ้น มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นและมีจำนวนมากขึ้น จะเห็นได้จากผลการสำรวจวัยรุ่นที่อยู่ในระบบการศึกษาสายสามัญและอาชีพของโรงพยาบาลรามาธิบดีและสำนักวิจัยอบต.โพสล์ ระหว่างม.ค.-ก.พ.2547 จำนวน 1,856 คน พบว่า แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายมีอัตราใกล้เคียงเดิม ขณะที่นักเรียนหญิงมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น โดยปี 2545 นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 31.3 ปี 2547 มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 35.3 ส่วนนักเรียนหญิงปี 2545 มีเพศสัมพันธ์เพียงร้อยละ 9.9 ในขณะที่ปี 2547 มีเพศสัมพันธ์ถึง ร้อยละ 21.4 เพิ่มจากเดิมถึงสองเท่าตัว นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเรื่องเพศสัมพันธ์ว่า ไม่ใช่เรื่องน่ากังวล และไม่ได้รู้สึกผิดหรือต้องตำหนิกัน⁶

สำหรับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชายในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์จะมีมากกว่านักเรียนหญิง อันเป็นผลมาจากค่านิยมในสังคมที่กำหนดให้ผู้หญิงต้องรัก นวลสงวนตัว ไม่แสดงออกถึงความรู้สึกหรือความต้องการทางเพศของตน ไม่เช่นนั้นก็จะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี ซึ่งจะเห็นได้จากพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์มากที่สุดของ

นักเรียนหญิง คือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนหญิง ร้อยละ 88.9 จะไม่ทำเมื่อมีอารมณ์ทางเพศเพราะคิดว่าเป็นเรื่องน่าอาย แต่ นักเรียนชาย ร้อยละ 50.4 จะทำเพราะเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ

ความฉลาดทางอารมณ์ ในภาพรวมวัยรุ่นมีความฉลาดทางอารมณ์ที่เบี่ยงเบนจากปกติ (ต่ำและสูงกว่าปกติ) ร้อยละ 47.2 อยู่ในระดับปกติ 52.8 โดยมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขเบี่ยงเบนจากปกติมากที่สุด ร้อยละ 68.2 ถึงแม้วัยรุ่นจะมีความฉลาดทางอารมณ์ในภาพรวมที่เบี่ยงเบนจากปกติมากถึงร้อยละ 47.2 แต่เมื่อพิจารณาความฉลาดทางอารมณ์รายด้านย่อยทั้ง 9 ด้าน จากตารางที่ 3 แล้ว จะพบว่าความเบี่ยงเบนนั้นเป็น ความฉลาดทางอารมณ์ที่สูงกว่าปกติในเกือบทุกด้านย่อย ยกเว้นเรื่องภูมิใจในตนเองที่วัยรุ่นมีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่าปกติถึง ร้อยละ 84.4 ซึ่งมาจากความรู้สึกลดกว่าผู้อื่นและความไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก อันเป็นลักษณะของวัยรุ่นในปัจจุบันที่มีความทะเยอทะยานไม่อดทนต่อความทุกข์ยาก ขอบงานที่สบาย รายได้สูง⁷ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของบัวทิพย์ ไจตรงดี⁸, อรพินทร์ ชูหม, และวรรณวิไล กมลกิจวัฒนา¹⁰ แต่แตกต่างจากผลการวิจัยของอาทิตย์ รุ่งศรีชัย¹¹

ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศ ผลการวิจัยพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของบัวทิพย์ ไจตรงดี⁸ แต่

แตกต่างจากผลการวิจัยของอาทิษฐ์ รุ่งเสรีชัย¹¹ ที่พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ถึงแม้ความฉลาดทางอารมณ์จะมีความสำคัญกับพฤติกรรมทางเพศแต่โดยที่ระดับของความสัมพันธ์นั้นอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์เป็นรายด้านย่อยทั้ง 9 ด้าน ซึ่งเป็นปัจจัยภายในของวัยรุ่นกับพฤติกรรมทางเพศแล้วพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้น จึงอาจมีปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เช่น อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน สื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือ อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ การ์ตูน โทรทัศน์ เพลง ฯลฯ สถานเริงรมย์ สิ่งเสพติด ค่านิยม กระแสวัฒนธรรม และบริโภคนิยม โดยปัจจัยเหล่านี้อาจมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ เพราะธรรมชาติของวัยรุ่นพร้อมที่จะเปิดรับสิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ปัจจัยภายนอกที่กล่าวมาเปรียบเสมือนกับตัวป้อน (Input) ปัจจัยหนึ่งของโครงสร้างการรับรู้ซึ่งเป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมทางเพศทั้งหมดตามทฤษฎีระบบเพศของ Abramson¹² และสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของเบนดูรา¹³ ที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์มากกว่าการควบคุมจากภายใน

สรุป

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครจะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสื่อเป็นส่วนใหญ่ คือ ดูวีซีดี ippo อ่านหนังสือโป๊ และเล่นเว็บไซต์โป๊ พฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์มากที่สุด คือ กิจกรรมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเพศตรงข้ามและนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ความฉลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่นเบี่ยงเบนจากปกติร้อยละ 47.7 และความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศทางบวกในระดับต่ำ

ข้อเสนอแนะ

สำหรับการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เพื่อจะได้มีข้อมูลในการใช้วางแผนกำหนดแนวทางการป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณศาสตราจารย์บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ ที่ได้ให้ความรู้คำปรึกษาแนะนำ และกรมสุขภาพจิตที่ได้สนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. กรมสุขภาพจิต. รายงานการทบทวนสถานการณ์ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. นนทบุรี : กรมสุขภาพจิต; 2547.
2. สุดา มั่งมีดี. รอบโลกรอบสัปดาห์. เนชั่น สุดสัปดาห์ 2549 ; 15 : 81.
3. อมรวิชัย นาคทรพร. วิกฤติวัยรุ่นไทย. ยังไม่สายเกินไป. ใน : จูไรรัตน์ แสนใจรักษ์, บรรณาธิการ. เด็กไทยวัยกึก. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์ พรินต์ติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง ; 2547.
4. มาลี แจ่มพงษ์ ประยุกต์ เสรีเสถียร และ จันทรา บำเหน็จพันธ์ุ. รายงานการวิจัยเรื่อง การสำรวจความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : โรงพยาบาลสมเด็จพระราชินี ; 2539.
5. จุลนิ เที่ยนไทย. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี. ใน : อมรา พงศาพิชญ์, บรรณาธิการ. เพศ สถานะ : และเพศวิถี ในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ; 2548.
6. วันรวี รุ่งแสง. เจาะหัวใจเด็กวัยเอ็กซๆ ใน : จูไรรัตน์ แสนใจรักษ์, บรรณาธิการ. เด็กไทยวัยกึก. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พรินต์ติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง ; 2547.
7. สมพงษ์ จิตระดับ. เด็กไทยพันธุ์ใหม่เติบโตมาจาก วัฒนธรรมเพศเสรี ยาสเสพติด. ใน : จูไรรัตน์ แสนใจรักษ์, บรรณาธิการ. เด็กไทยวัยกึก. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พรินต์ติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง ; 2547.
8. บัวทิพย์ ใจตรง. ความหลากหลายทางอารมณ์และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง [วิทยานิพนธ์ พทยาศาสตร์มหาบัณฑิต]. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ; 2545.
9. อัจฉรา สุชาภรณ์ และอรพินทร์ ชูชม. โปรแกรม การส่งเสริมและพัฒนาความหลากหลายทางอารมณ์ตาม แนวตะวันออกสำหรับเยาวชนไทยเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ; 2548.
10. วรณวิไล กมลกิจวัฒนา. ความสุขของปัญหา พฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดสมุทรสาคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ; 2544.
11. อาทิตย์ รุ่งศรีชัย. ความหลากหลายทางอารมณ์และ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต]. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ; 2547.
12. ศิริพร สินธนนิง. บทบาทของพ่อในการดูแลและ ป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของลูกชายวัยรุ่น [วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต]. นครปฐม : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ; 2539.
13. พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุษย์. ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ; 2547.